

Zo ervaren zij

Patricia Calloud
de Faudeur (62)

Positieve wending geven

Mijn moeder kreeg er jong mee te maken, net als mijn beide zussen. Toen acht jaar geleden ook bij mij in beide borsten een tumor werd ontdekt, was ik niet echt verrast. Ze stelden me voor om slechts één borst te amputeren. Maar voor mij mochten beide borsten weg. En ik heb ook meteen gekozen voor een gelijktijdige reconstructie met eigen weefsel. Daar heb ik wel moeten voor doorzetten. Door wat ik bij mijn zussen en moeder had gezien, was ik veel beter voorbereid. Bovendien wilde ik geen tweede ingreep omdat ik snel terug aan de slag wilde in mijn restaurant.

Ik noem mezelf een zondagskind. Zowel de ingreep, de bestralingen als de antihormonale therapie kon ik goed verdragen. De pillen en de chemo geven sneller rimpels, maar wat zou ik daarover klagen? Vanbinnen ben ik wel veranderd. De eindigheid van het leven is dichtbij geweest. Ik heb getracht daar een positieve wending aan te geven.

Na de revalidatie knoopte ik weer aan met mijn oude leven, in mijn eigen zaak. Maar de ziekte had mij doen nadenken. Ik geloof sterk in het lot en denk dat dit op mijn weg moest komen. Toen ik de kans kreeg om mijn zaak te verkopen, heb ik beslist om meer tijd te besteden aan mijn gezin. Na een jaar heb ik me volop in het vrijwilligerswerk gestort voor de lotgenotengroep EnVie en als voorzitter van Borstkanker Vlaanderen. Dat heeft mij geholpen om het emotioneel te verwerken, waardoor ik na de behandeling nooit in een zwart gat ben getuimeld.

FRANK BARRMÜLLER